

RETTENS DOM (Anden Afdeling)
29. september 1999

Sag T-68/97

**Martin Neumann og Irmgard Neumann-Schölles
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – børnepension«

Fuldstændig gengivelse på tysk II – 1005

Angående: Påstand om, at Kommissionen tilpligtes at udbetale børnepension til Martin Neumann.

Udfald: Afgørelserne af 20. marts 1996 og 29. november 1996, hvorved Kommissionen afslog at tildele Martin Neumann børnepension, annulleres. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd - søgsmål - søgsmål til prøvelse af en klageafvisning - formaliteten

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

2. Tjenestemænd - pensioner - en pensionsmodtagers ydelsesberettigede - frist for anmodning om opgørelse af pensionsrettigheder - præceptiv karakter

(Tjenestemandsvedtægten, bilag VIII, art. 42)

3. Tjenestemænd - søgsmål - bebyrdende afgørelse - afgørelse truffet efter en fornyet gennemgang af en tidligere afgørelse, som indeholder nye omstændigheder - formaliteten

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

4. Tjenestemænd - pensioner - efterladtepension - børnepension - ydelsesmodtager - forsørgelsespligtige børn - begreb

(Tjenestemandsvedtægten, art. 80, bilag VII, art. 2)

5. Fællesskabsret - fortolkning - flere sprogversioner - ensartet fortolkning - hensyntagen til forskellige sproglige versioner

1. En sag, som en tjenestemand formelt har anlagt til prøvelse af en udtrykkelig eller stiltiende afvisning af en forudgående administrativ klage indgivet i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, medfører, at Retten må prøve den bebyrdende afgørelse, som har været genstand for klagen.

(præmis 43)

Henvisning til: Retten, 16. november 1996, sag T-36/94, Capitanio mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1279, præmis 33; Retten, 9. juli 1997, sag T-156/95, Echauz Brigaldi m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 509, præmis 23.

2. Bestemmelserne i artikel 42 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, hvorefter de ydelsesberettigede pårørende til en afdød tjenestemand, som ikke anmoder om en opgørelse af deres pensionsrettigheder i det år, der følger umiddelbart efter datoen, på hvilken tjenestemanden er afgået ved døden, mister deres rettigheder, medmindre det godtgøres, at der foreligger force majeure, er af præceptiv karakter og kan ikke fraviges af parterne eller af Retten, idet de er indført af hensyn til retsklarhed og retssikkerhed.

(præmis 45 og 48)

3. Et annullationssøgsmål til prøvelse af en afgørelse, som er af rent bekræftende art, og som ikke er blevet anfægtet rettidigt, kan ikke fremmes til realitetsbehandling. Begrebet rent bekræftende afgørelse forudsætter, at retsakten ikke indeholder nye omstændigheder i forhold til den tidligere afgørelse, og at der ikke er sket en fornyet gennemgang af adressatens forhold.

En afgørelse kan ikke anses for en rent bekræftende afgørelse, når den er blevet truffet efter, at sagen flere gange har været genstand for en fornyet gennemgang, og den indeholder nye omstændigheder. Derimod udgør den en selvstændig afgørelse, der erstatter den tidligere afgørelse.

(præmis 58 og 60)

Henviſning til: Retten, 3. marts 1994, sag T-82/92, Cortes-Jimenez m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 237, præmis 14; Retten, 8. juli 1998, sag T-130/96, Aquilino mod Rådet, Sml. Pers. II, s. 1017, præmis 34; Retten, 21. oktober 1998, sag T-100/96, Vincente-Nuñez mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1779, præmis 37.

4. Bestemmelserne i tjenestemandſvedtægtens artikel 80, stk. 1, vedrørende børnepension til børn, den afdøde tjenestemand havde forſørgerpligt over for, sammenholdt med artikel 2, stk. 2, første afsnit, i bilag VII, skal ikke fortolkes således, at de alene omfatter tjenestemandens biologiske børn eller adoptivbørn, men ikke ægtefællens børn, idet artikel 2, stk. 2, første afsnit, i bilag VII, udtrykkeligt nævner disse.

I øvrigt skal et barn, der faktisk forſørges af en tjenestemand og en anden person i fællesskab, betragtes som forſørget af den pågældende tjenestemand, jf. artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag VII. Det er således ufornødent at tage ſtilling til, om det pågældende barn »i det væsentlige« forſørges af en af de pågældende personer.

(præmis 77 og 82)

Henviſning til: Domstolen, 28. november 1991, sag C-139/90 P, Schwedler mod Parlamentet, Sml. I, s. 5745, præmis 16 og 17; Retten, 3. marts 1993, sag T-69/91, Peroulakis mod Kommissionen, Sml. II, s. 185, præmis 36.

5. Nødvendigheden af en ensartet fortolkning af fællesskabsretten udelukker, at en bestemmelses ordlyd i tvivlstilfælde betragtes isoleret, idet det nævnte hensyn tværtimod kræver, at ordlyden fortolkes og anvendes på baggrund af versionerne på de andre officielle sprog.

En sproglig version kan således ikke have forrang frem for alle de øvrige sproglige versioner, når samtlige disse, med undtagelse af én, der er neutral, støtter samme fortolkning.

(præmis 79 og 80)

Henvisning til: Domstolen, 12. juli 1979, sag 9/79, Koschniske, Sml. s. 2717, præmis 6; Domstolen, 17. juli 1997, sag C-219/95 P, Ferriere Nord mod Kommissionen, Sml. I, s. 4411, præmis 12 og 15; Domstolen, 2. april 1998, sag C-296/95, EMU Tabac m. fl., Sml. I, s. 1605, præmis 36.